L. 11. Kraków, dnia 10. listopada 1905. Rocznik XXVI.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują Dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 93831/905.

V.

WEZWANIE

do popisowych, urodzonych w latach 1885, 1884 i 1883.

W myśl §§ 22. i 23. przepisów wykonawczych część I. do ustawy wojskowej z dnia 11. kwietnia 1889 r., L. 41. Dz. u. p., Magistrat stoł. król. miasta Krakowa wzywa wszystkich **popisowych, którzy się urodzili w latach 1885, 1884 i 1883**, tak przynależnych do miasta Krakowa, jak i obcych, stale w Krakowie przebywających, tudzież wszystkich tych, którzy wyszli z klas wieku popisowego, jednakże nie przekroczyli 36. roku życia i z jakiejkolwiek przyczyny nie uczynili jeszcze dotąd zadość obowiązkowi stawania do wojska, ażeby w czasie od 1. do 30. listopada 1905 r. zgłaszali się w Wydziale V. Magistratu (a nie w komisaryatach obwodowych) w dnie powszednie od godziny 11. do 2. z południa celem zamieszczenia ich w spisie powołanych do poboru wojskowego na rok 1906.

Zgłaszać się należy osobiście, jednak w razie ważnej przeszkody wyręczyć w tem mogą popisowych rodzice, krewni, opiekunowie lub pełnomocnicy.

Popisowi, w r. 1885, 1884 i 1883 urodzeni, do gminy m. Krakowa nie przynależni, tutaj jednak przebywający, mają przy zgłoszeniu wykazać się metryką urodzenia, tudzież świadectwem przynależności, a gdyby sobie życzyli stawić się przed Komisyą poborową w Krakowie, winni w przeciągu miesiąca listopada b. r. wnieść o to podania, opatrzone marką stemplową na 1 koronę, za pośrednictwem tutejszego Magistratu do właściwego c. k. Starostwa (lub Magistratu z własnym statutem).

Podania, wniesione po dniu 30. listopada b. r., nie będą uwzględnione.

Dla uzyskania tego pozwolenia trzeba atoli: *a)* złożyć dowód piastowania stałej posady; albo *b)* dołączyć świadectwo szkolne, iż popisowy uczęszcza do szkół publicznych jako uczeń lub słuchacz zwyczajny; albo wreszcie *c)* udowodnić, iż bądźto dla braku funduszów, bądź też z powodu stosunku służbowego popisowy obcy nie może się wydalić z Krakowa.

Magistrat przypomina wkońcu popisowym, urodzonym w r. 1885, 1884 i 1883, którym na mocy §§ 31. i 32. ustawy wojskowej z dnia 11. kwietnia 1889 r., L. 41. Dz. u. p., jako kandydatom stanu duchownego lub jako kandydatom na nauczycieli szkół ludowych i nauczycielom przy tych zakładach służy prawo uwolnienia się od zwykłej czynnej służby wojskowej, aby odnośne prośby, zaopatrzone w przepisane dowody, jeżeli przynależą do gminy m. Krakowa, wnieśli do dziennika podawczego tutejszego Magistratu; jeżeli zaś przynależą do innych powiatów, aby wnieśli podania do właściwego c. k. Starostwa w czasie od 1. stycznia do 28. lutego 1906 r.; popisowym zaś, którzy mają tytuł prawny do jednorocznej służby wojskowej, aby w myśl § 25. ustawy wojskowej z dnia 11. kwietnia 1889 r. wnieśli w tym samym czasie od 1. stycznia do 28. lutego 1906 r. do tutejszego Magistratu, obcy zaś do właściwego c. k. Starostwa, prośby, zaopatrzone w przepisane dowody, o przyznanie im tego prawa przy poborze w roku 1906.

Podania reklamacyjne o uwolnienie od zwykłej czynnej służby wojskowej z powodu stosunków familijnych w myśl § 34. ustawy wojskowej należy składać w dzienniku podawczym Magistratu w czasie od 1. stycznia do 28. lutego 1906 r. (później wniesione podania reklamacyjne tylko w wyjątkowych warunkach mogą być uwzględnione).

W rozporządzeniu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 15. kwietnia 1889 r., obwieszczonem w dzienniku ustaw państwa z r. 1889 pod L. 45., wyszczególniono dokumenty, które należy dołączyć do podań kandydatów stanu duchownego (§ 45. tego rozporządzenia), kandydatów na nauczycieli szkół ludowych (§ 50.), aspirantów do służby jednorocznej (§ 69.), tudzież do podań reklamacyjnych (§ 56.).

Nadmienia się, że popisowi, nie stosujący się do tego wezwania, ściągną na siebie odpowiedzialność w myśl § 35. ustawy wojskowej i narażą się na grzywnę od 10 do 200 koron, ewentualnie na karę aresztu od 1 do 20 dni, bez względu na tłómaczenie się nieświadomością ustawy.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 5. października 1905 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 98733/905.

V.

WEZWANIE.

W myśl § 80. punkt 6. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej z dnia 11. kwietnia 1889 r., L. 41. Dz. u. p. część I., wzywa Magistrat poniżej wymienionych **mężczyzn, urodzonych w roku 1870**, którzy dotych-

czas obowiązkowi stawiennictwa wojskowego zadość nie uczynili, aby unikając surowych, a w § 44., 45. i 47. powyżej powołanej ustawy przewidzianych kar, zgłosili się niezwłocznie w Wydziale V. Magistratu w Krakowie, celem dopełnienia ciężącego na nich obowiązku.

Mianowicie nie stawili się urodzeni w roku 1870:

Los:	Imię i nazwisko popisowego:
186	Antricht Maksymilian, syn Izraela i Pepki.
330	Brandt Samuel, syn Helmana i Cirli.
76	Better Natan, syn Kalmana i Amalii.
70	Beck Izaak, syn Szymona Józefa i Rajzli.
30	Brylski Władysław, syn Jana.
7	Bürstenbinder Abraham, syn Lebla i Frajdli.
121	Czerwiński Feliks, syn Franciszka.
394	Dembitzer Michał, syn Jakóba Lejby i Blumy Cirli.
208	Dziubiński Tomasz, syn Tomasza i Salomei.
1	Dreiblatt Baruch Naftali, syn Joela i Brajndli.
67½	Frühauf Berl Dawid, syn Fradli Bruchy.
262	Fischlowitz Józef, syn Izaaka Judy i Fajgli.
188	Fisch Benjamin Lejb, syn Mojżesza i Fajgli.
78½	Gottlieb Józef, syn Mojżesza i Gołdy.
410	Grabowski Jan, syn Kazimierza i Agnieszki.
345	Geduldig Szymon, syn Kalmana.
309	Geiger Abraham, syn Lei.
192	Gemeiner Salomon, syn Abrahama i Sali.
174	Guttmann Jakób, syn Arona i Sary.
170	Głowacki Justyn, syn Justyna i Apolonii.
99½	Gruber *false* Demkowicz Rafał, syn Estery.
142	Gross Berl, syn Hirsza Mendla i Rebeki.
60	Gebertig Izaak.
31	Gwizdała Jan, syn Franciszka.
11	Gemeiner Saul, syn Szai i Perli.
130	Isenberg Moryc, syn Salomona i Henczy.
214	Jungerwirth Rafał, syn Dawida i Chai.
92½	Kochane *vel* Rittermann Samuel, syn Mojżesza Lipy i Hindy.
33½	Kragen Zygfryd, syn Mojżesza i Henryki.
393	Kancler Tomasz, syn Julianny.
227	Kleczewski Zygmunt, syn Arkadyusza.
158	Krzyżyk Stanisław, syn Józefa i Wiktoryi.
153	Korngold Józef Nuchem, syn Lejzora i Lei.
152	Kopa Zygmunt, syn Andrzeja i Franciszki.
80	Körner Józef, syn Wolfa i Amalii.
354	Lipschütz Samuel, syn Hirsza.
328	Lewkowicz Hirsz Berisz, syn Barucha i Rajzli Estery.
91	De Laveaux Stefan Bronisław Jan, syn Łucyana i Stefanii.
90	Lederberger Naftali, syn Józefa i Rozy Mirli.
13	Lipschütz Łazarz, syn Szmerla i Berty.
355	Manne Jakób, syn Dawida Abrahama i Chawy.
180	Morbitzer Kazimierz, syn Aleksandra i Katarzyny Wandy.
21	Maciaszek Antoni Edward, syn Jana i Rozalii.
64½	Pawłowski Edward Teofil Marcin, syn Antoniego i Anieli Justyny.
314	Poser Berl, syn Szmelka i Estery.
326	Pułczyński Antoni, syn Barbary.
329	Rubinstein Izaak, syn Mojżesza Dawida i Rebeki.
163	Rech Maksymilian, syn Jana Marcina i Anny.
100	Rusek Paweł, syn Ludwika i Barbary.
47½	Schiff Wolf Ber, syn Barucha i Heny Ryfki.
34½	Stamprügel Juda, syn Jankla i Jagi.
423	Stiel Baruch, syn Józefa i Fajgli Chai.
397	Steinberg Juda, syn Arona i Sary.
314	Schenkein Samuel Michał, syn Mojżesza Jakóba i Lei.
276	Schwarz Sandel, syn Józefa i Sary.
109	Schammer Markus, syn Lebla i Ryfki Estery.
71	Siodmak Izaak, syn Abrahama.
32	Steinhacker Wolf, syn Mojżesza i Jachety.
26	Schajer Łazarz Jakób, syn Hirsza i Judyty.
85½	Tomczykowski *vel* Tomczyk Józef, syn Stefana i Karoliny.
63½	Tauber *false* Trachmann Zion Zollel, syn Tauby Fani.
382	Trzebiński Julian, syn Jana Kantego i Waleryi.
334	Wecker Berisz, syn Mojżesza i Fajgli.
237	Waldmann Szaja, syn Berisza i Heny.
36	Weingrün Ire, syn Jakóba i Berli.
255	Zajączkowski Józef, syn Florentyny.
139	Zuckermann Izrael, syn Lejzora i Fajgli.

Jeżeli który z powyżej wyszczególnionych uczynił zadość obowiązkowi służby wojskowej za inną gminę lub w innej klasie wieku popisowego, powinien o tem zawiadomić Magistrat, aby sprostowano listy poborowe, w razie zaś śmierci którego z wyżej wyszczególnionych, powinni jego krewni donieść o zaszłej śmierci Wydziałowi V. Magistratu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 16. października 1905 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 104400.

III.

OBWIESZCZENIE

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. października 1905 L. 6690/62 (III A/23), **o uregulowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle** w myśl ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21., i ustawy z 18. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 125. (zamieszczone w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych Nr. 114. z r. 1905).

W myśl art. VII. i VIII. ustawy z d. 16. stycznia 1895, Dz. p. p. Nr. 21., tudzież w myśl art. IX. i XII. *a)* tejże ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 18. lipca 1905, Dz. p. p. Nr. 125., wydaje c. k. Namiestnictwo następujące szczegółowe przepisy o spoczynku niedzielnym i świątecznym dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

§ 1.

Dla następujących kategoryi przemysłu praca w niedzielę jest dozwolona, a to:

1) piekarze przy wyrobie pieczywa do godziny 8. rano, potem od godziny 10. wieczór; do przedsiębrania robót przygotowawczych może być użytą poniżej wymieniona ilość pomocników już od 8. wieczór pod tym jednak warunkiem, że ci pomocnicy skończą pracę o 6. rano: a to w piekarniach, które zatrudniają mniej jak 10 robotników, jeden pomocnik; w piekarniach, zatrudniających 10 do 20 robotników, dwóch; a w piekarniach,

zatrudniających więcej niż 20 robotników, trzech pomocników; — przy sprzedaży pieczywa do godziny 11. przed południem i od godziny 6. do 7. wieczorem.

Od godziny 10. rano nie wolno używać pomocników i uczniów, którzy byli zatrudnieni przy wyrobie, do sprzedaży i roznoszenia pieczywa;

2) cukiernicy i piernikarze — przy wyrobie towarów, które do spożycia świeżo sporządzone być muszą, do godziny 10. rano; — przy sprzedaży przez cały dzień;

3) rzeźnicy i handlarze dziczyzny — wyrąb i sprzedaż dozwolone do godziny 11. rano;

4) masarze i trudniący się wyrobem kiełbas — przy wyrobie do godziny 10. rano, a przy sprzedaży od godziny 7. do 11. przed południem;

5) fryzyerzy, golarze i perukarze: praca w niedzielę dozwolona do godziny 2. po południu, a w czasie karnawałowym przez cały dzień;

6) mleczarnie — sprzedaż nabiału tylko do godziny 11. rano;

7) pieczenie i sprzedaż pieczonych maronów, jako też sprzedaż wyrobów cukierniczych i piernikarskich dozwolone są przez cały dzień;

8) wiązanie i sprzedaż naturalnych kwiatów do 11. przed południem, a w czasie karnawałowym nadto od godziny 5. do 8. po południu, wreszcie w dniach 31. października, 1. i 2. listopada przez cały dzień;

9) wyrób kwiatów sztucznych: praca przy sprzedaży w niedziele, przypadające w dniach 31. października, tudzież 1. i 2. listopada, dozwolona przez cały dzień, w inne zaś niedziele tylko w tych godzinach, w których sprzedaż towarów wogóle jest dozwolona.

§ 2.

Pomocnikom, zatrudnionym w wymienionych w § 1. kategoryach przemysłu produkcyjnego, o ileby w niedziele zatrudnieni byli dłużej niż przez 3 godziny, należy pozostawić spoczynek przynajmniej 24-godzinny bądź w następną niedzielę, bądź też, jeśli to ze względu na przedsiębiorstwo jest niemożebne, w innym dniu powszednim, albo spoczynek, trwający po 6 godzin w 2 dniach tygodnia.

§ 3.

Przedsiębiorcom przemysłowym wyznania mojżeszowego, którzy zatrudniają wyłącznie pomocników izraelickich i tak sami jak i wszyscy ich pomocnicy zachowują regularnie spoczynek w pracy w sobotę przez 24 godzin, dozwolona jest praca w niedzielę w przemyśle produkcyjnym z wykluczeniem jednak połączonej z tym przemysłem sprzedaży pod warunkiem, że robót swych nie będą wykonywali publicznie i że roboty te nie sprawiają większego łoskotu.

Przemysłowcy, używający pomocników do takiej pracy niedzielnej, mają utrzymywać przepisany art. IV. al. 1. ustawy z 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21., wykaz zatrudnionych w niedzielę pomocników i przedłożyć go na żądanie tak władzy przemysłowej jako też inspektorowi przemysłowemu

§ 4.

Praca przy sprzedaży towarów w przemyśle handlowym dozwolona jest w niedziele:

a) we Lwowie i Krakowie oraz w gminach, podlegających ustawie gminnej z 13. marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24., z wyjątkiem gmin Białej i Brodów, od godziny 8. do 11. rano;

b) w Brodach, Husiatynie i Podwołoczyskach od godziny 8. do 10. rano i od godziny 3. do 6. po południu;

c) w Białej i we wszystkich innych miejscowościach w kraju od godziny 7. do 11. rano.

§ 5.

W ostatnią niedzielę przed Bożem Narodzeniem (obu obrządków) oraz w niedzielę, na którą przypada wilia Bożego Narodzenia, dozwoloną jest praca niedzielna przy sprzedaży towarów w przemyśle handlowym od godziny 7. rano do 3. po południu; nadto dozwoloną jest praca w tym samym wymiarze czasu we wszystkie niedziele przez cały rok na dworcach kolejowych dla sprzedaży artykułów żywności i dzienników.

W święto patrona kraju oraz w dnie odpustowe w miejscach odpustowych sprzedaż dewocyonaliów dozwolona od godziny 7. rano do 3. po południu.

§ 6.

W tych miejscowościach, do których odbywają się wycieczki, zastrzega sobie c. k. Namiestnictwo wydanie pozwolenia na rozszerzenie czasu pracy w niedzielę do sprzedaży pewnych przedmiotów w myśl art. IX. ustawy o spoczynku niedzielnym w brzmieniu ustawy z 18. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 125, w każdym specyalnym wypadku po wysłuchaniu odnośnej gminy i właściwego stowarzyszenia przemysłowego tudzież wydziału zgromadzenia pomocników.

Tak samo udzielać będzie c. k. Namiestnictwo osobnych pozwoleń na przedłużenie czasu pracy w niedzielę dla sprzedaży pewnych przedmiotów w tych miejscowościach, które liczą mniej aniżeli 6000 mieszkańców i w których ludność okoliczna zazwyczaj w niedzielę zaspokaja swoje potrzeby co do zakupna towarów.

§ 7.

Jeśli w jakiem przedsiębiorstwie handlowem pomocnicy w niedziele dłużej niż przez 3 godziny są zatrudnieni, należy im naprzemian pozostawić zupełnie wolną drugą niedzielę, lub gdyby to było niemożliwe, połowę innego dnia w tygodniu jako czas spoczynku.

§ 8.

Tak w niedzielę, jako też i w inne dni świąteczne należy pomocnikom przemysłowym z uwzględnieniem ich wyznania pozostawić czas potrzebny do uczestniczenia w przedpołudniowem nabożeństwie.

§ 9.

Drzwi wchodowe do lokalów, przeznaczonych do przyjmowania publiczności, mają być zamknięte w tych godzinach, w których praca przy sprzedaży towarów w niedziele nie jest dozwolona. Jeżeli łącznie z przemysłem handlowym wykonuje się we wspólnym lokalu inny przemysł, odmiennie co do spoczynku niedzielnego unormowany, a urządzenie lokalu zarobkowego uniemożebnia oddzielenie poszczególnych przemysłów w sposób, zabezpieczający dokładne zachowanie dotyczących przepisów

o spoczynku niedzielnym, obowiązuje względem całego ruchu surowszy przepis spoczynkowy.

§ 10.

Praca biurowa i kantorowa w niedziele w przemyśle handlowym i produkcyjnym, o ile w tym ostatnim praca tyczy się sprzedaży towarów, wchodzących w zakres tego przemysłu, dozwoloną jest w czasie od 9. do 11. rano z tem, że zatrudnionym w tej pracy pomocnikom należy przyznać co drugą niedzielę zupełnie wolną.

§ 11.

Z dniem wejścia w życie powyższego ogłoszenia tracą moc obowiązującą tutejsze obwieszczenia z 30. kwietnia 1895, Dz. u. kr. Nr. 31.; z 28. grudnia 1895, Dz. u. kr. Nr. 91.; z 2. czerwca 1896, Dz. u. kr. Nr. 30.; z 22. kwietnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 21.; z 7. czerwca 1899, Dz. u. kr. Nr. 63.; z 7. czerwca 1899, Dz. u. kr. Nr. 65.; z 17. sierpnia 1900, Dz. u. kr. Nr. 82.; z 17. sierpnia 1900, Dz. u. kr. Nr. 83.; z 17. sierpnia 1900, Dz. u. kr. Nr. 84; z 16. listopada 1900, Dz. u. kr. Nr. 6. *ex* 1901, i z 5. stycznia 1905, Dz. u. kr. Nr. 12. i 13.

§ 12.

Obwieszczenie powyższe wchodzi w życie z dniem 1. listopada 1905 r.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Powyższe obwieszczenie podaje się do powszechnej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 3. listopada 1905 r.

Prezydent miasta:
w z. ***Chyliński*** w. r.

L. 102386/05.

III.

OGŁOSZENIE.

Z powodu ukończenia przebudowy nowego placu przy ul. Jabłonowskich o tyle, że plac ten częściowo może być oddany do użytku publicznego jako plac targowy, Magistrat zarządza niniejszem, że **jesienny targ na ziemniaki**, odbywający się dotychczas na placu Szczepańskim, odbywać się ma począwszy od dnia 3. listopada 1905 r. aż do dalszego zarządzenia na nowym placu targowym **przy ul. Jabłonowskich.**

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 2. listopada 1905 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 104148/05.

III.

OBWIESZCZENIE.

Obwieszczeniem tutejszem z dnia 27. lipca 1905 r. L. 69308/05*) w sprawie uregulowania przemysłowej **sprzedaży węgla** w mieście Krakowie przez rozwożenie, względnie przez dostawę na zamówienie, rozporządzono w ustępie 5., że wozy, do rozwożenia węgla służące, mają być zwykłej szerokości, aby nie tamowały ruchu, skrzynkowe, szczelne, aby nie zaśmiecano ulic, przynajmniej na 1 m. głębokie i dwukonne.

Zmieniając częściowo powyższy ustęp tego Obwieszczenia, Magistrat aż do dalszego zarządzenia postanawia, że wozy, do rozwożenia węgla (t. j. do sprzedaży sposobem rozwozu) służące, mają być dwukonne, albo też jednokonne, jednak **dwudyszlowe.**

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 7. listopada 1905 r.

Prezydent miasta:
w z. ***Chyliński*** w. r.

*) Zobacz Nr. 9. „Dziennika rozp.“ z r. b. str. 86.

L. 93198/05.

III.

OKÓLNIK
do właścicieli składów piwa w Krakowie.

Według okólnika c. k. Namiestnictwa w Pradze z dnia 30. stycznia 1905 r. L. 208875 *ex* 1904, udzielonego do wiadomości wszystkim Władzom politycznym reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 5. czerwca 1905 r. L. 6711, pracownia chemiczno-techniczna firmy H. P. M. Frisch & Comp. w Berlinie wprowadziła do handlu środek czyszczenia dla aparatów do wytłaczania piwa w puszkach blaszanych pod nazwą: „Ilovit“.

Dokonana przez c. k. krajową Radę zdrowia w Pradze jakościowa analiza chemiczna tego środka wykazała, iż środek ten zawiera następujące istotne części składowe: wodorotlenek sodu, drobne ilości soli kuchennej, węglan sodu, siarkan sodowy, dalej ślady wapna, tlenek żelaza i kwas krzemowy. Alkalimetryczne badanie zawartości stwierdziło, że wodorotlenek sodu zawiera 81·2%.

Według tych wyników badania przedstawia się zakwestyonowany preparat jako zwykły ług sodowy, który zazwyczaj pojawia się w handlu w niezupełnie czystych gatunkach, lub też jako identyczny z tak zwanym kamieniem ługowym.

Preparat ten, rozpuszczony w przepisanej ilości wody, daje roczyn ługu sodowego takiej koncentracyi, że nie zmienia materyału aparatu do wytłaczania piwa w ten sposób, ażeby po przepisanem przepłukaniu wodą pozostawały sole szkodliwe dla zdrowia.

Wobec tego — pomijając cenę, przewyższającą znacznie istotną wartość preparatu — nie zachodziłyby w tym kierunku żadne przeszkody ze względów sanitarnych przeciw używaniu tego środka do czyszczenia przewodu aparatów do wytłaczania piwa.

Atoli niepozorna nazwa: „Ilovit“ nie odpowiada zawartości naczynia i nie objaśnia strony, nabywającej ten środek, o gryzących własnościach tegoż, tak, że ewentualna próba smaku może spowodować uszkodzenie błony śluzowej ust, niezależnie od skutków, jakie mogłoby pociągnąć za sobą nieostrożne spożycie tegoż.

Z tego powodu sprzedaż tego preparatu pod nazwą: „Ilovit“, ze względu na przepisy § 15. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z dnia 21 kwietnia 1876 r., Dz. u. p. Nr. 60, o sprzedaży trucizn

materyałów, zawierających trucizny, i preparatów dla zdrowia szkodliwych, jest niedopuszczalną.

Wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 23. czerwca 1905 r. L. 87009 podaje się treść powyższego okólnika do wiadomości pp. właścicieli składów piwa i **zabrania się używania nazwy „Ilovit“ do oznaczania wyżej wspomnianego preparatu**, a to pod rygorem kar w myśl rozp. minist. z dnia 30. września 1857 r., Dz. u. p. Nr. 198.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 16. października 1905 r.

Dyrektor Magistratu:
w z. ***Goliński*** w. r.

L. 63971/905

VI.

OBWIESZCZENIE.

Król. węgierskie Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało tłómaczenie niemieckie **obowiązujących na Węgrzech przepisów o opiece nad dziećmi opuszczonemi.** Regulatyw ten z 24. czerwca 1903 r., będący rozporządzeniem wykonawczem do VIII. i XXI. artykułu ustawy z r. 1901, obchodzi i tę połowę Monarchii dlatego, że także dzieci obce a więc i **dzieci, przynależne do jednej z gmin austryackich**, mające poniżej lat 15, podług § 77. rozporządzenia korzystają z praw do opieki na równi z dziećmi, przynależnemi do krajów korony św. Szczepana i, o ile są opuszczone, mają być umieszczone w państwowych przytułkach dla dziatwy, o których mowa w § 12. regulatywu.

Opieka ta nad dziećmi obcemi trwa dopóty, dopóki państwo właściwe, względnie gmina przynależności, dziecka nie odbierze, zwracając koszta zakładowi węgierskiemu.

Takich przytułków państwowych dla dziatwy opuszczonej jest już 18 na Węgrzech.

Wskutek rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 2. czerwca 1905 r. L. 21704 tudzież okólnika c. k. Namiestnictwa z 19. czerwca b. r. L. 87529 podaje się krótką wzmiankę o tem do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że ktoby chciał przejrzeć wspomniany regulatyw i zapoznać się z jego postanowieniami, może w tym celu zgłosić się w godzinach urzędowych w biurze VI. Wydziału Magistratu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 16. października 1905 r.

Prezydent miasta:
w z. ***Chyliński*** w. r.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie nadzwyczajne (9. w kad. XIII.) **z dnia 28. września 1905 r.**

Przewodniczący: dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: Michał Chyliński.
II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.
Sekretarz Rady miejskiej: dr. Jan Nowicki.
Radców miejskich obecnych **45**.

Radcy miejscy: Bartoszewicz, Bialik, Birnbaum, Dattner, dr. Doboszyński, Epstein, dr. Górski, dr. Jordan, Konopiński, Sołtysik, dr. Staniszewski, dr. Tomkowicz, dr. Ulanowski, hr. Wodzicki, Wyspiański (**15**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili.

Nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m.: dr. Benis, Bujwid, Drobner, dr. Horowitz, Jawornicki, Sulikowski, Suski, dr. Tilles, Wachtel (**9**).

Początek posiedzenia o godzinie 5. minut 35 po południu.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto. —

Przewodniczący zawiadamia Radę, że w ostatnich dniach udał się w sprawach miejskich do Wiednia wraz z r. m.: Beringerem i dr. Szarskim. Delegacyi udało się uzyskać pod korzystnymi warunkami **dzierżawę podatku akcyzowego** na dalsze 3 lata **przy opuście czynszu** rocznego w kwocie 50.000 koron. Ten pomyślny wynik zawdzięczyć należy poparciu pp. Namiestnika, Wiceprezydenta krajowej Dyrekcyi Skarbu i życzliwości obecnego Ministra Skarbu.

Przewodniczący oświadcza dalej, że zbadał z delegatami Rady organizacyę **jatek „wielkiej rzeźni wiedeńskiej“**, urządzenie chłodni przy rzeźni, wreszcie urządzenia targowe.

W sprawie **regulacyi Rudawy** poczynił Prezydent kroki w Ministerstwie i tam się dowiedział, że sprawa będzie załatwioną przez centralne władze w miesiącu październiku r. b. Wreszcie przeprowadził rokowania w innych sprawach miejskich, a z tych rokowań zda sprawę, gdy one przyjdą na porządek dzienny Rady i gdy publiczne sprawozdanie będzie możliwe. —

R. m. dr. Ponikło zapytuje, czy Prezydent nie byłby skłonny po zebraniu potrzebnego materyału przez Magistrat zwołać posiedzenia Sekcyi prawniczej i skarbowej celem gruntownego rozpatrzenia, **o ile zamierzone nowe opłaty od piwa po zniesieniu prawa propinacyi wpłyną na finanse miejskie.**

Przewodniczący odpowiada, że zwracał zawsze baczną uwagę na to, o ile zniesienie propinacyi wpłynie na finanse miejskie. Będąc teraz we Wiedniu, wglądnął w brzmienie nowej ustawy i przekonał się, że nie dotyczy ona ani Krakowa ani Lwowa i że obydwa te miasta ustawowo są wyłączone tak z terytoryum nowych opłat szynkarskich jako też z terytoryum podwyższonych opłat od piwa. Gdy nowa ustawa wejdzie w życie, umożliwi podwyższenie opłat szynkarskich i opłat od piwa także w Krakowie i Lwowie, przyczyni się do zaspokojenia potrzeb obu tych miast. Lwów zajął się już podniesieniem opłat od piwa, a Mowca skorzysta z najbliższej sesyi sejmowej, aby z kolegami sejmowymi z Krakowa i Lwowa przygotować wnioski o zapewnienie większych dochodów obu miastom.

Gdy sprawa stanie się aktualną, Mowca zwoła posiedzenie odnośnych Sekcyi i przedłoży sprawę Radzie miejskiej. —

R. m. dr. Domański zapytuje, kiedy będzie załatwiona sprawa założenia **linii tramwajowej**, łączącej ul. Zwierzyniecką z dworcem kolejowym, i linii **na cmentarz** — oraz porusza sprawę nienależytego **kursowania wozów tramwajowych** w dniu Bożego Ciała.

Przewodniczący oświadcza, że Magistrat wygotował już obszerny referat w sprawach tramwajowych i w najbliższych dniach odbędzie się posiedzenie Komisyi tramwajowej. —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Radca Magistratu Grodyński, przedstawiwszy zarządzenia, poczynione przez Prezydyum miasta z powodu niebezpieczeństwa cholery, imieniem Prezydyum wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości zarządzone przez Prezydyum miasta na zasadzie § 88. statutu dla miasta Krakowa otwarcie kredytu na **wydatki z powodu zagrażającego niebezpieczeństwa cholery.**

R. m. Godzicki zaznacza potrzebę **budowy domu izolacyjnego** i szpitala epidemicznego.

R. m. dr. Lustgarten domaga się urządzenia **szpitala epidemicznego** na 50 łóżek w ogrodzie Angielskim.

R. m. dr. Ponikło zaznacza energię tutejszych władz, skierowaną do zapobieżenia epidemii cholery.

R. m. dr. Bandrowski podnosi pewne nieporządki **w utrzymaniu czystości** w mieście.

I. Wiceprezydent miasta Chyliński udziela dodatkowych wyjaśnień co do zarządzeń, wydanych przez Prezydyum.

R. m. Klemensiewicz prosi Prezydyum o porozumienie się z Dyrekcyą policyi, aby Ekspozytura policyjna w Oświęcimie telegraficznie zawiadamiała miejski urząd zdrowia w Krakowie o przyjeździe osób z okolic, nawiedzonych cholerą.

R. m. Kwiatkowski podnosi, że pewnym nieporządkom winna jest także **publiczność, zanieczyszczająca ulice** różnymi odpadkami owoców.

R. m. Stanisław Nowak oświadcza się przeciw **umieszczaniu panoram i menażeryi** w okolicy ulicy Zwierzynieckiej, pl. Kossaka i ul. Retoryki; następnie Mowca prosi Prezydenta, aby na jednem z najbliższych posiedzeń Rady miejskiej zamieścił na porządku dziennym sprawę „**Zdrowotność szkół** miejskich i średnich w Krakowie".

Po wyjaśnieniach, udzielonych przez Przewodniczącego, wniosek Prezydyum przyjęto. (L. 93974/05).—

Przewodniczący zarządza **wybór 4 członków Komisyi sanitarnej** z poza Rady miejskiej.

Przewodniczący zarządza krótką przerwę dla porozumienia się co do osób, mających być wybranemi.

Po otwarciu posiedzenia r. m. dr. Domański oświadcza się za wyborem drów: Bielańskiego, Łazarskiego, Seńkowskiego i Wicherkiewicza; r. m. dr. Bandrowski za wyborem drów: Bielańskiego, Cybulskiego, Droby i Łazarskiego.

Przewodniczący zaprasza do skrutynium r. m.: Maciołowskiego i Schwarza.

Rezultat głosowania był następujący: głosowało 38. Dr. Bielański otrzymał głosów 37, dr. Łazarski 34, dr. Droba 23, dr. Seńkowski 18, dr. Cybulski 17, dr. Wicherkiewicz 17.

Wybrani przeto zostali drowie: **Bielański, Łazarski, Droba i Seńkowski.** (L. 94061/05) —

Sekretarz prezydyalny dr. Nowicki imieniem Prezydyum wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przedstawić Wydziałowi krajowemu wniosek **zmiany § 2. instrukcyi dla Komisyi teatralnej** w tym kierunku, aby Komisya składała się z 3 członków, wybranych przez Radę miejską, dwóch delegatów Wydziału krajowego i z dzierżawcy teatru miejskiego, tudzież aby przewodniczącym Komisyi był Prezydent miasta, a w jego zastępstwie I., ewentualnie II. Wiceprezydent miasta.

W uzasadnieniu wniosku Sprawozdawca zaznacza, że wskutek postanowienia § 39. nowego kontraktu dzierżawy teatru wpływ reprezentantów Gminy w Komisyi teatralnej liczebnie się zmniejszył. Znaczne wydatki, jakie Gmina miasta Krakowa poniosła i ponosi na cele teatru, uzasadniają przyznanie Gminie liczniejszej reprezentacyi w Komisyi teatralnej. Następnie Sprawozdawca wylicza wydatki, jakie Gmina poniosła na cele teatru, i porównuje skład Komisyi teatralnej krakowskiej z lwowską.

R. m. dr. Guńkiewicz, zaznaczając, że wniosek Prezydyum nie zapewnia Gminie zupełnego wpływu na sprawy teatru, wnosi poprawkę, aby **w Komisyi** zasiadało nie trzech, ale **czterech członków, wybranych przez Radę miejską**, a następnie dodatkowo wnosi, aby:

1) odnośnie do § 4. instrukcyi **komplet** stanowiło **3 członków**, z których 2 przynajmniej było wybranych przez Radę miejską;

2) odnośnie do § 8. Komisya teatralna przedkładała **sprawozdania** o bycie i rozwoju sceny w Krakowie co pół roku tak Wydziałowi krajowemu, jak i Radzie miejskiej;

3) dodać nowy ustęp jako § 9, zawierający postanowienie, że dla członków Komisyi teatralnej służyć będzie w czasie ich urzędowania **loża I. piętra**, ale tylko wyłącznie dla ich osobistego użytku.

R. m.: dr. Gross i dr. Bandrowski popierają wnioski r. m. dra Guńkiewicza.

Sprawozdawca imieniem Prezydyum zgadza się na poprawkę i wnioski r. m. dra Guńkiewicza.

Wniosek Prezydyum przyjęto z poprawką i dodatkami, postawionymi przez r. m. dra Guńkiewicza. (L. 616/905/prez.). —

I. Wiceprezydent Chyliński wnosi, aby, dopóki Komisya teatralna nie ukonstytuuje się na podstawie nowej instrukcyi, Prezydyum miasta mogło zasięgać w razie potrzeby opinii dotychczasowych członków Komisyi teatralnej r. m.: **dra Muczkowskiego i dra Staniszewskiego.**

Wniosek I. Wiceprezydenta Chylińskiego przyjęto. —

Sekretarz Magistratu dr. Zaczek imieniem Sekcyi V. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Powierza się Sekcyi V. Rady miejskiej **ostateczne załatwianie podań o przyjęcie do Gminy na podstawie 10-letniego zasiedzenia** (nowela do ust. o przynależności z 5. grudnia 1896, L. 222 Dz. u. p.).

R. m. dr. Ignacy Landau wnosi poprawkę, aby sprawy przyjęcia do Gminy w wypadkach odmownych były przedkładane Radzie miejskiej.

R. m.: dr. Frühling, Maciołowski i Rotter popierają dodatek r. m. dr. Ignacego Landaua — r. m. dr. Bąkowski broni wniosku Sekcyi V.

Wniosek Sekcyi V. przyjęto. (L. 82932/05).

Poprawka r. m. dra Ignacego Landaua upadła. —

R. m. dr. Szarski imieniem Sekcyi II. i III. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyznaje się **naczelnikowi miejskiej straży pożarnej dodatek na umundurowanie** w kwocie 300 koron rocznie.

R. m. Markus wnosi, aby p. Nowotnemu przyznać dodatek na umundurowanie w kwocie 300 koron i za rok ubiegły.

Przewodniczący popiera dodatek r. m. Markusa.

Wniosek Sekcyi II. i III. z dodatkiem r. m. Markusa przyjęto. (L. 11587/05). —

Radca Magistratu Skrzyniarz imieniem Sekcyi ekonomicznej wnosi:

Rada miejska uchwali!

I. **Sprzedać p. Adamowi Szołayskiemu**, właścicielowi realności l. w. h. 763. Dz. IV., **część parceli miejskiej** l. k. 2486/1, oznaczoną l. p. k. 2486/9, o powierzchni 153·5 m^2 czyli 42·7□°, za cenę po 70 koron za 1□°, płatną przy podpisaniu kontraktu.

II. Wszelkie koszta, połączone z nabyciem tego gruntu, jak koszta kontraktu, stempli, należytość przenośną, koszta intabulacyi itp. — poniesie wyłącznie nabywca.

III. Do podpisania kontraktu upoważnia Rada miejska obok p. Prezydenta miasta r. m.: dra Adama Bobilewicza i dra Stanisława Domańskiego.

Wniosek Sekcyi ekonomicznej przyjęto bez rozpraw. (L. 56467/05). —

Przewodniczący o godzinie 8. minut 15 wieczorem z powodu spóźnionej pory posiedzenie zamyka. —

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, pod zarządem A. Szyjewskiego.